JULKISASIAMIEHEN RATKAISUEHDOTUS
DÁMASO RUIZ-JARABO COLOMER
6 päivänä syyskuuta 2005 [1]

I Johdanto

1. Sen vastoinkäymisen oikeudellinen kohtelu, joka muodostuu muun muassa yksityisten, harjoittivat nämä ammatillista tai kaupallista toimintaa tai eivät, ylivelkaantuessa, on nykyään hyvin kaukana siitä paatoksesta, jolla Honoré de Balzac mestarillisesti kuvaili César Birotteaun kärsimyksiä tämän joutuessa kohtaamaan velkojansa; [2] tämä kunniansa, oikeutensa ja notaari Roguinin hänelle jättämän vähäisen omaisuutensa menettänyt romaanin henkilö onnistui sitkeydellään suorittamaan velkansa yhden kerrallaan, mikä kyseiseen aikaan oli epätavallista.

2. Monsieur Birotteaun erinomaista nuhteettomuutta lienee sopimatonta pitää esimerkkinä typerästä hyveellisyydestä, kuten hahmon luoja kirjoitti teoksen ensimmäisessä luonnoksessa vuonna 1833, koska vaikka ne muodostavat uhan kaikille velkojille, luonteeltaan taloudelliset (kaupallisen toiminnan varmuus) ja oikeudelliset (pacta sunt servanda) syyt puoltavat sellaista lainsäädäntöä, jolla taataan velkojen takaisinmaksu, myös Euroopan sisällä.

3. Bundesgerichtshofin ennakkoratkaisukysymys kuuluu juuri tähän yhteisön asiayhteyteen. Bundesgerichtshof pyytää yhteisöjen tuomioistuinta määrittelemään, miltä osin tuomioistuimen toimivaltaan vaikuttaa se seikka, että velallisen pääintressien keskus siirretään muuhun jäsenvaltioon kuin siihen, jossa maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamista on haettu. Käytännössä Bundesgerichtshof haluaa tietää, säilyttääkö tällaisen hakemuksen vastaanottanut tuomioistuin toimivaltansa tehdä menettelyn aloittamista koskeva päätös.

4. Koska pääasian tosiseikat tapahtuivat ennen maksukyvyttömyysmenettelyistä 29 päivänä toukokuuta 2000 annetun sen

1 — Alkuperäinen kieli: espanja.

2 — Balzac, H. de, "Histoire de la grandeur et de la décadence de César Birotteau, marchand parfumeur, adjoint au maire du deuxième arrondissement de Paris, chevalier de la légion d'honneur, etc.", julkaistu ensimmäisen kerran vuonna 1838; julkaistu taskukirjana nimikkeellä *César Birotteau*, kustantaja Garnier Flammarion, Pariisi, 1995, erityisesti luku XVI, s. 353 ja sitä seuraavat sivut.

neuvoston asetuksen (EY) N:o 1346/2000 [3] voimaantuloa, joka koskee tuomioistuimen toimivaltaa konkurssien ja maksujen lykkäysten alalla, tämän säädöksen sovellettavuudesta on ollut erimielisyyttä, mitä asiaa on myös tarkasteltava.

II Asiaa koskevat oikeussäännöt

5. Yhteisöjen tuomioistuimella on ensimmäistä kertaa ratkaistavana kyseisen asetuksen tulkintaa koskeva ennakkoratkaisukysymys, minkä vuoksi on aiheellista alustavasti esitellä asetuksen pääpiirteet vastauksen ymmärrettävyyden helpottamiseksi. Lyhyen historiallisen yhteenvedon jälkeen esitellään sen sisältö tiivistellysti ja erityistä huomiota kiinnitetään asetuksen pääasiallisiin tavoitteisiin.

A *Historiallinen kehitys*

6. Maksukyvyttömyysmenettelyitä koskevan lainsäädännön pitkässä taipaleessa yhteisöjen oikeudessa on "kafkamaisia" piirteitä, ei niinkään sen ajallisen pitkittymisen takia, vaan sopimusta koskevaan ehdotukseen tehtyjen niiden muutosten takia, joilla on ollut keskeinen vaikutus sen kehitykseen, aivan kuten Gregor Samsan muuntumisen tapauksessa. [4]

7. Ajatus maksukyvyttömyysmenettelyitä koskevasta lainsäädännöstä yhteisössä juontaa juurensa EY:n perustamissopimuksen 220 artiklaan (nykyinen EY 293 artikla), jossa annetaan jäsenvaltioille toimivalta ryhtyä tarvittaessa keskenään neuvotteluihin taatakseen omille kansalaisilleen muun muassa tuomioistuinten päätösten ja välitystuomioiden vastavuoroiseen tunnistamiseen ja täytäntöönpanoon sovellettujen menettelyjen yksinkertaistamiseen.

8. Tämä määräys johti ensimmäiseksi kuuluisaan tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden täytäntöönpanosta yksityisoikeuden alalla 27 päivänä syyskuuta 1968 tehtyyn yleissopimukseen (jäljempänä Brysselin yleissopimus). [5]

3 — EYVL L 160, s. 1.

4 — Franz Kafkan (joka suoritti oikeustieteen tohtorin tutkinnon Prahan yliopistossa) vuonna 1912 kirjoittamassa ja vuonna 1916 julkaistussa teoksessa *Muodonmuutos* päähenkilön kohtalo on kaikesta huolimatta traaginen, koska syöpäläiseksi muuttuneena hän päättää lopettaa syömisen ja kuolee äärimmäisessä yksinäisyydessä; Kafka, F., *Die Verwandlung*, Marjorie L. Hooverin painos, kust. W. W. Norton & Company, Inc, New York, 1960, s. 57 ja sitä seuraavat sivut.

5 — EYVL 1972, L 299, s. 32 (konsolidoitu teksti EYVL:ssä 1998, C 27, s. 1; sellaisena kuin yleissopimus on muutettuna Tanskan kuningaskunnan, Irlannin sekä Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan liittymisestä kyseiseen yleissopimukseen 9 päivänä lokakuuta 1978 tehdyllä yleissopimuksella (EYVL L 304, s. 1, ja muutettuna s. 77), Helleenien tasavallan liittymisestä kyseiseen yleissopimukseen 25 päivänä lokakuuta 1982 tehdyllä yleissopimuksella (EYVL L 388, s. 1), Espanjan kuningaskunnan ja Portugalin tasavallan liittymisestä kyseiseen yleissopimukseen 26 päivänä toukokuuta 1989 tehdyllä yleissopimuksella (EYVL L 285, s. 1) ja Itävallan tasavallan, Suomen tasavallan ja Ruotsin kuningaskunnan liittymisestä kyseiseen yleissopimukseen 29 päivänä marraskuuta 1996 tehdyllä yleissopimuksella (EYVL 1997, C 15, s. 1)). Tämä säännöstö sisältyy nykyään tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 22 päivänä joulukuuta 2000 annettuun neuvoston asetukseen (EY) N:o 44/2001 (EYVL 2001, L 12, s. 1).

9. Kyseisen yleissopimuksen 1 artiklan 2 kohdassa kuitenkin suljetaan pois sen soveltamisalasta "konkurssi, akordi tai muut niihin rinnastettavat menettelyt" siten, että nämä alat kuuluvat myöhemmin tehtävän jäsenvaltioiden välisen sopimuksen soveltamisalaan. Asiantuntijoista koostuva lautakunta laati kuitenkin kaksi ehdotusta vuosien 1963 ja 1980 välisenä aikana; yhtenäisyyden ja yleisyyden periaatteille [6] perustuvaa jälkimmäistä ehdotusta varten pyydettiin eräältä neuvoston ryhmältä asiantuntijalausuntoa, mutta yksimielisyyden puuttuessa työskentely keskeytettiin vuonna 1985. [7]

10. On aiheellista mainita, että jo ennen kuin jäsenvaltiot pyrkivät yhteiseen lainsäädäntöön, ne edistivät kahdenvälisillä sopimuksilla, jotka on lueteltu asetuksen N:o 1346/2000 44 artiklan 1 kohdassa, konkursseja koskevien päätösten vastavuoroista tunnustamista ja täytäntöönpanoa. Tämän artiklan mukaan asetuksella korvataan nämä sopimukset.

11. Myös yhteisöjen ulkopuolella, nimittäin Euroopan neuvostossa, tehtiin aloitteita, ja ne huipentuivat eräistä kansainvälisistä konkurssinäkökohdista Istanbulissa vuonna 1990 allekirjoitettavaksi tehtyyn Euroopan yleissopimukseen (jäljempänä Istanbulin yleissopimus). Asetuksen N:o 1346/2000 voimaantulon myötä tämän yleissopimuksen ratifiointi vaikuttaa kyseenalaiselta. Istanbulin yleissopimuksen keskeinen anti on joustavuuden lisääminen edellä mainittujen periaatteiden käytössä. [8]

12. Istanbulin yleissopimuksen vaikutus on havaittavissa edellä mainitun asetuksen laatimisen myöhemmässä kehityksessä, koska jotta vuoden 1985 sopimusehdotuksen monimutkaisuudelta vältyttäisiin, kansallisista asiantuntijoista koostuva ad hoc -ryhmä laati lopullisen kirjoitusasun maksukyvyttömyysmenettelyistä Brysselissä 23.11.1995 tehdylle yleissopimukselle käyttämällä vähemmän jäykkää näkökulmaa ja yksinkertaisempia ratkaisuja. [9]

13. Toisin kuin sitä välittömästi edeltäneessä yhteisöjen asiakirjassa, tämän viimeksi mainitun yleissopimuksen järjestelmä muodostuu yleisyyden periaatteen ympärille siten, että periaatetta rajoitetaan mahdollisuudella aloittaa muissa maissa yksi tai useampia toissijaisia menettelyitä, mutta niiden ulottuvuus on rajattu koskemaan kunkin maan aluetta. [10]

14. Koska 15 jäsenvaltiota eivät liittyneet yleissopimukseen, se väistämättäkin epäonnistui, mutta teki mahdolliseksi sen perus-

6 — "Yhtenäisyyden periaatteella" tarkoitetaan sitä, että koko yhteisön alueella on olemassa vain yksi menettely, kun taas "yleisyyden periaatteella" viitataan siihen, että menettely kattaa kaikki velallisen varat, sijaitsivat ne missä hyvänsä.

7 — Virgósin ja Schmitin raportti maksukyvyttömyysmenettelyitä koskevasta sopimuksesta (jäljempänä Virgósin ja Schmitin raportti), Virgós Soriano, M. ja Garcimartín Alférez, F. J., *Comentario al Reglamento Europeo de Insolvencia*, Civitas, Madrid, 2003, 3 kohta.

8 — Virgósin ja Schmitin raportti, 4 kohta.

9 — Virgósin ja Schmitin raportti, 5 kohta.

10 — Ibidem.

tavanlaatuisen muutoksen, koska sen sisältöön puuttumatta yleissopimuksen oikeudellista luonnetta muutettiin luopumalla tavoitteesta luoda kansainvälinen sopimus ja muuntamalla se EY 249 artiklan toisessa kohdassa tarkoitetuksi asetukseksi.

15. Alkusysäys tällaiseen muutokseen saatiin Suomen ja Saksan kannustamana EY 61 artiklan c kohdan (aikaisemmin 73 I artikla) ja EY 67 artiklan 1 kohdan (aikaisemmin 73 O artikla) lupaavan monisanaisesta kirjoitusasusta; nämä määräykset "yhteisöllistettiin" Amsterdamin sopimuksella, mikä onkin yksi sen merkittävimmistä saavutuksista. [11]

16. Vapautuneena siitä liikkumattomuuden tilasta, johon tämän säädöksen aikaisempi yleissopimuksen olomuoto sen johti, se sai uuden asetuksen asemansa myötä luontevuutta, joka johtuu tälle säädöstyypille ominaisesta välittömästä sovellettavuudesta.

B *Sisältö lyhyesti ja asian kannalta merkitykselliset säännökset*

17. Asetuksen N:o 1346/2000 johdantoosasta käy ilmi, että sisämarkkinoiden moitteeton toiminta edellyttää kolmea ensisijaista seikkaa maksukyvyttömyyden alalla: ensinnäkin tarvitaan yhteisön säädöstä, jolla sovitetaan yhteen maksukyvyttömän velallisen omaisuutta koskevat toimenpiteet; [12] toiseksi rajat ylittävien maksukyvyttömyysmenettelyjen on toimittava tehokkaasti; [13] ja lopuksi on vältyttävä niin sanotulta "forum shoppingilta", toisin sanoen on vältettävä kannustamasta osapuolia siirtämään omaisuutta tai oikeudenkäyntejä jäsenvaltiosta toiseen edullisemman oikeusaseman saamiseksi. [14]

18. Asetuksella ei pyritä sääntelemään täydellisesti ja yksinomaisesti maksukyvyttömyysmenettelyitä, vaan pelkästään sovellettavaa lainsäädäntöä, kansainvälistä toimivaltaa näiden menettelyiden aloittamista varten ja niiden tunnustamista muissa jäsenvaltioissa.

19. Asetus alkaa luvulla, johon sisältyy erilaisia luonteeltaan yleisiä säännöksiä, jotka koskevat asetuksen soveltamisalaa (1 artikla), toimivaltaisen tuomioistuimen määrittämistä (3 artikla) ja lainsäädäntöä, jota kuhunkin erityistapaukseen on sovellettava (4–15 artikla). [15]

11 — Wiedemann, T., "Visa, Asyl, Einwanderung", teoksessa Schwarze, J. (toim.), *EU-Kommentar*, Baden-Baden, 2000, s. 842.

12 — Asetuksen N:o 1346/2000 johdanto-osan kolmas perustelukappale.

13 — Asetuksen N:o 1346/2000 johdanto-osan toinen perustelukappale.

14 — Asetuksen N:o 1346/2000 johdanto-osan neljäs perustelukappale.

15 — Näillä säännöksillä säädeltyjä aloja ovat sivullisen esineoikeudet (5 artikla), kuittaus (6 artikla), omistuksenpidätys (7 artikla), kiinteää omaisuutta koskevat sopimukset (8 artikla), maksujärjestelmät ja rahoitusmarkkinajärjestelyt (9 artikla), työsopimukset (10 artikla), vaikutukset rekisteröitäviin oikeuksiin (11 artikla), yhteisöpatentit ja -tavaramerkit (12 artikla), oikeustoimen peräyttäminen (13 artikla), luovutuksensaajan suoja konkurssimenettelyn alkamisen jälkeen tapahtuneita seikkoja vastaan (14 artikla) ja maksukyvyttömyysmenettelyn vaikutukset vireillä oleviin oikeudenkäynteihin (15 artikla).

20. Tähän samaan lukuun sisältyy tiettyjä määritelmiä, joista muutamat, erityisesti 2 artiklan e ja f kohdassa olevat määritelmät ovat hyvin tärkeitä ennakkoratkaisupyyntöön vastattaessa; näissä säännöksissä säädetään seuraavaa:

"— — Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

e) maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamista tai selvittäjän määräämistä koskevalla 'päätöksellä' sellaisen tuomioistuimen tekemää päätöstä, joka on toimivaltainen päättämään menettelyn aloittamisesta tai selvittäjän määräämisestä;

f) 'menettelyn alkamisella' ajankohtaa, josta alkaen päätöstä menettelyn aloittamisesta on noudatettava riippumatta siitä, onko päätös lopullinen;"

21. Järjestelmän peruspilari on 3 artiklan 1 kohdan ensimmäinen virke, jossa myönnetään toimivalta maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamiseksi sen jäsenvaltion tuomioistuimille, jossa velallisella on pääintressien keskus.

22. Esitettyä kysymystä ja asetuksen sovellettavuuteen liittyvää epäselvyyttä varten on merkitystä myös 4 artiklan 1 ja 2 kohdalla, joissa säädetään, että menettelyyn ja sen vaikutuksiin sovelletaan sen jäsenvaltion lakia, jossa menettely on alkanut.

23. Yhtä lailla tärkeitä ovat II luvun säännökset maksukyvyttömyysmenettelyn tunnustamisesta muissa maissa. Asetuksen 16 artiklan 1 kohdassa vahvistetaan tämä periaate kun siinä säädetään, että maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamista koskeva päätös, jonka on tehnyt toimivaltainen jäsenvaltion tuomioistuin, on tunnustettava kaikissa muissa jäsenvaltioissa siitä alkaen, kun päätöstä on noudatettava menettelyn aloitusvaltiossa. Tässä luvussa on joitakin säännöksiä, jotka koskevat selvittäjän toimivaltuuksia, ja suojalauseke, jonka avulla 16 artiklan 1 kohdassa säädetty mahdollisuus voidaan estää silloin, kun maksukyvyttömyysmenettelyn aloittaminen on vastoin oikeusjärjestyksen perusteita. [16]

24. Asetuksen III ja IV luvut, [17] joilla on vähemmän merkitystä esillä olevan ennakkoratkaisupyynnön kannalta, koskevat vastaavasti sekundäärimenettelyitä, jotka tietyissä olosuhteissa voidaan aloittaa muissa jäsenvaltioissa, ja tietojen antamista velkojille ja velkojien oikeutta ilmoittaa sopiviksi katsomansa saatavat.

16 — Asetuksen N:o 1346/2000 26 artikla.

17 — Asetuksen N:o 1346/2000 27–38 ja 39–42 artikla.

25. Asetuksen 38 artiklassa säädetään turvaamista koskevista toimenpiteistä seuraavaa:

"Kun 3 artiklan 1 kohdan mukaan toimivaltainen jäsenvaltion tuomioistuin on määrännyt väliaikaisen selvittäjän varmistaakseen velallisen omaisuuden säilymisen, tämä väliaikainen selvittäjä voi pyytää toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevan velallisen omaisuuden säilyttämiseksi ja turvaamiseksi sen valtion lain mukaisia toimenpiteitä maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamista koskevan hakemuksen ja menettelyn aloittamista koskevan päätöksen tekemisen väliseksi ajaksi."

26. Lopuksi V luvussa ovat koottuina siirtymäsäännökset ja loppusäännökset. [18] Bundesgerichtshofin esittämään kysymykseen liittyen 43 artiklan ensimmäisessä virkkeessä todetaan, että asetusta sovelletaan ainoastaan niihin konkursseihin ja vastaaviin menettelyihin, jotka aloitetaan asetuksen tultua voimaan; päiväksi, jona asetus tulee voimaan, säädetään sen 47 artiklassa 31.5.2002.

III Tosiseikat, pääasian oikeudenkäynti ja ennakkoratkaisukysymys

27. Staubitz-Schreiber harjoitti yksityisenä elinkeinonharjoittajana telekommunikaatiolaitteiden ja -tarvikkeiden kauppaa Wülfrathissa (Saksa). Hän jätti 6.12.2001 hakemuksen omaisuuttaan koskevan maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamisesta Amtsgericht Wuppertalissa (Saksa).

28. Tulevaan konkurssipesään ei kuitenkaan löytynyt riittävästi omaisuutta, ja hakemusta käsitellyt tuomioistuin hylkäsi sen 10.4.2002 tekemällään päätöksellä.

29. Velallinen, jolla oli 1.4.2002 alkaen kotipaikka Espanjassa, jossa hän halusi asua ja työskennellä, valitti tästä päätöksestä ja vaati sen kumoamista ja menettelyn aloittamista.

30. Valitusta käsitellyt tuomioistuin hylkäsi valituksen 14.8.2002 tekemässään päätöksessä ja katsoi, että alkuperäistä hakemusta ei oteta tutkittavaksi, koska Staubitz-Schreiberin kotipaikan siirtymisestä seurasi, että toimivalta tämän menettelyn käsittelemiseksi oli asetuksen N:o 1346/2000 3 artiklan mukaisesti siirtynyt Espanjaan.

31. Muutoksenhaussaan valittaja vaati Bundesgerichtshofilta tämän viimeksi mainitun pää-

18 — Asetuksen N:o 1346/2000 43–47 artikla.

töksen kumoamista ja asian palauttamista valitusta käsitelleeseen tuomioistuimeen, jotta tämä ratkaisisi asian uudelleen.

32. Koska Bundesgerichtshof katsoi, että kyseisen säännöksen tulkinta ei ole selvä, se päätti lykätä asian käsittelyä ja esittää yhteisöjen tuomioistuimelle seuraavan ennakkoratkaisukysymyksen:

"Onko jäsenvaltion tuomioistuin, jonne on jätetty hakemus maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamisesta, yhä toimivaltainen tekemään ratkaisun maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamisesta, jos velallinen on hakemuksen jättämisen jälkeen mutta ennen menettelyn aloittamista siirtänyt pääintressiensä keskuksen toisen jäsenvaltion alueelle, vai tuleeko tuon toisen jäsenvaltion tuomioistuimesta toimivaltainen?"

IV Asian käsittely yhteisöjen tuomioistuimessa

33. Komissio sekä Saksan ja Alankomaiden hallitukset ovat esittäneet kirjallisia huomautuksia yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön 20 artiklan mukaisessa määräajassa.

34. Suullista käsittelyä ei pidetty, koska kumpikaan tämän ennakkoratkaisumenettelyn osapuolista ei sitä vaatinut.

V Ennakkoratkaisukysymyksen arviointi

A *Alustava kysymys: asetuksen soveltaminen pääasiaan*

35. Sekä maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamista koskevan hakemuksen jättäminen että sen hylkääminen tuomioistuimessa riittävän omaisuuden puuttumisen vuoksi tapahtuivat ennen asetuksen voimaantuloa, minkä vuoksi nousi esiin epäilyjä siitä, sovelletaanko asetusta käsiteltävänä olevan asian tosiseikkoihin. Näin ollen on aiheellista pohtia tätä seikkaa.

36. Ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin ei viitannut tähän seikkaan suoraan, vaan se tyytyy suorittamaan välipäätöksen 2 kohdassa tästä ongelmasta lyhyen arvion, joka kallistuu myöntävälle kannalle.

37. Bundesgerichtshof katsoo, että menettelyn aloittamista koskevan hakemuksen hylkääminen ei vastaa maksukyvyttömyys-

menettelyn aloittamista, joten kansallisen konkurssilainsäädännön mukaisesti menettelyn aloittamista koskevaa päätöstä ei tehty ennen asetuksen voimaantuloa.

38. Saksan hallitus on samalla kannalla kuin Bundesgerichtshof. Se lisää, että Staubitz-Schreiberin valituksen johdosta asia oli vireillä vielä 31.5.2002 jälkeen. Koska muutoksenhakija ei vaatinut vain hänen hakemuksensa hylkäämistä koskevan päätöksen kumoamista, vaan myös hakemuksen hyväksymistä, Saksan hallitus katsoo, että pääasian oikeudenkäynti on ratkaistava tämän yhteisön säädöksen valossa, koska hakemus oli yhä käsiteltävänä asetuksen tullessa voimaan.

39. Komissio päättelee asetuksen N:o 1346/2000 43 artiklasta, että sen soveltaminen riippuu ajankohdasta, jolloin menettely aloitettiin ilman, että siinä täsmennetään siirtymäsäännöksiä sellaisia tapauksia varten, joissa hakemus on esitetty, mutta asian käsittelyä ei ole aloitettu. Komissio katsoo, että tällaisten säännösten puuttuminen tukee väitettä, jonka mukaan näihin tapauksiin sovelletaan kyseistä asetusta rajoituksitta.

40. Käsiteltävänä olevan asian osalta komissio muistuttaa, että 31.5.2002 ei ollut tehty yhtäkään menettelyn aloittamista koskevaa päätöstä Saksassa tai missään muussa jäsenvaltiossa, minkä vuoksi ratkaisua on haettava asetuksesta.

41. Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan EY 234 artiklassa määrätty menettely on yhteisöjen tuomioistuimen ja kansallisten tuomioistuinten välisen yhteistyön väline, [19] joka edellyttää, että kunkin toimivallan jakoa noudatetaan. Tässä yhteistyössä kansallisen tuomioistuimen, jonka käsiteltäväksi asia on saatettu ja joka ainoana tuntee välittömästi oikeusriidan perustana olevat tosiseikat ja joka vastaa annettavasta ratkaisusta, tehtävänä on kunkin asian erityispiirteiden perusteella harkita, onko ennakkoratkaisu tarpeen asian ratkaisemiseksi ja onko sen yhteisöjen tuomioistuimelle esittämillä *kysymyksillä merkitystä asian kannalta.* [20] Yhteisöjen tuomioistuimen tehtävänä on antaa kansalliselle tuomioistuimelle hyödyllinen vastaus, jonka perusteella kansallinen tuomioistuin voi ratkaista siinä vireillä olevan asian. [21]

42. Koska ennakkoratkaisupyynnössä viitataan asetuksen N:o 1346/2000 43 artiklan ensimmäiseen virkkeeseen, ja koska pääasian oikeudenkäynnin ratkaisu riippuu sen soveltamisesta, on aiheellista arvioida kyseistä säännöstä tältä kannalta. [22]

43. Asetuksen 43 artiklan ensimmäisessä virkkeessä edellytetään siis asetuksen sovel-

19 — Asia C-343/90, Lourenço Dias, tuomio 16.7.1992 (Kok. 1992, s. I-4673, 14 kohta) ja asia C-314/01, Siemens ja ARGE Telekom, tuomio 18.3.2004 (Kok. 2004, s. I-2549, 33 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

20 — Em. asia Lourenço Dias, tuomion 15 kohta; asia C-390/99, Canal Satélite Digital, tuomio 22.1.2002 (Kok. 2002, s. I-607, 18 kohta); em. asia Siemens ja ARGE Telekom, tuomion 34 kohta ja asia C-247/02, Sintesi, tuomio 7.10.2004 (Kok. 2004, s. I-9215, 22 kohta).

21 — Asia C-88/99, Roquettes Frères, tuomio 28.11.2000 (Kok. 2000, s. I-10465, 18 kohta) ja asia C-469/00, Ravil, tuomio 20.5.2003 (Kok. 2003, s. I-5053, 27 kohta).

22 — Yhteisöjen tuomioistuin noudatti samaa menetelmää asiassa C-285/01, Burbaud, tuomio 9.9.2003 (Kok. 2003, s. I-8219, 94 kohta).

tamiseksi, että menettely on aloitettu asetuksen voimaantulon jälkeen, koska siinä säädetään myös periaatteesta, jolla kielletään asetuksen taannehtiva soveltaminen. [23]

44. Asetuksen 2 artiklan e ja f kohdassa erotellaan maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamista koskeva "päätös" "menettelyn alkamisesta" ja määritellään nämä käsitteet, mikä merkitsee, että ne eivät voi tapahtua samanaikaisesti.

45. Ensimmäinen käsite koskee vain toimenpidettä, joka muodollisesti toteutetaan konkurssimenettelyssä, kun taas f kohdassa viitataan ajankohtaan, jolloin päätöksen vaikutukset alkavat, riippumatta siitä, "onko päätös lopullinen" vai ei.

46. Lisäksi asetuksen 4 artiklan mukaan kyseiseen menettelyyn ja sen vaikutuksiin sovelletaan sen jäsenvaltion lakia, jossa menettely on alkanut.

47. Kuten Saksan hallitus katsoo, on selvää, että pääasiassa ei tehty tämänkaltaista myöntävää päätöstä, minkä vuoksi siitä ei myöskään aiheutunut "vaikutuksia". Näin ollen voidaan ajatella, että menettelyä ei ollut aloitettu päivänä, jolloin kyseinen asetus tuli voimaan, mikä Saksan hallituksen mukaan johtaa siihen, että asetusta sovelletaan.

48. Staubitz-Schreiber ei kuitenkaan vaatinut valituksessaan vain hylkäävän päätöksen kumoamista, vaan hän vaati tuomioistuinta tekemään myös myöntävän päätöksen, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen on siis tutkittava, aloitettiinko Saksan lainsäädännön mukainen menettely kyseisessä asetuksessa tarkoitetulla tavalla, ja täsmennettävä mahdollisen taannehtivan vaikutuksen vuoksi, tapahtuiko se ennen 31.5.2002 vai sen jälkeen.

49. Tämä ratkaisu on lisäksi yhteensopiva asetuksen N:o 1346/2000, jossa viitataan sovellettavaan kansalliseen lainsäädäntöön, sanamuodon ja tarkoituksen kanssa. [24]

B *Ennakkoratkaisukysymys*

50. Saksan hallitus katsoo, että kun asetuksen N:o 1346/2000 3 artiklassa myönnetään toimivalta maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamiseksi sen jäsenvaltion tuomioistuimille, jossa velallisella on pääintressien keskus, siinä vain vahvistetaan aineelliset

23 — Virgós Soriano, M. ja Garcimartín Alférez, F. J., em. teos, s. 37.

24 — Asetuksen N:o 1346/2000 2 artiklan f kohta ja 4 artikla.

edellytykset kansainvälisen toimivallan määrittelemistä varten. Koska tässä säännöksessä ei viitata mitenkään ajankohtaan, jolloin näiden edellytysten on täytyttävä, tai olosuhteisiin, jotka aiheuttavat toimivaltaisen tuomioistuimen vaihtumisen, kyseinen hallitus katsoo, että säännöstä on tulkittava teleologisesti.

51. Saksan hallitus katsoo, että yksi asetuksen [25] ensisijaisista tavoitteista on välttyä forum shoppingilta ja estää, että velallinen voi valita hänelle edullisimman kansallisen lainsäädännön. Lisäksi viittaus velallisen pääintressien keskukseen perustuu oletukseen, että suurin osa hänen velkojistaan sijaitsee tällä samalla paikkakunnalla, ja prosessiekonomiaan, koska jos menettelyn aloittamista koskevan hakemuksen ajankohta ei olisi toimivallan kannalta ratkaiseva, tästä aiheutuisi näyttöä koskevia vaikeuksia ja niistä johtuvia viivästyksiä. Toisaalta velkojien on tiedettävä varmasti, missä tämä pääintressien keskus sijaitsee, jotta he eivät jäisi tätä koskevien mahdollisten selvitysten armoille.

52. Lopuksi Saksan hallitus toteaa, että menettelyn yleisyys mahdollistaa sen, että tuomioistuimen nimeämä selvittäjä käyttää toimivaltaansa muissa valtioissa, joissa velallisella on myös omaisuutta, aloittamatta muita menettelyitä.

25 — Saksan hallitus viittaa asetuksen N:o 1346/2000 johdantoosan neljänteen perustelukappaleeseen.

53. Alankomaiden hallitus on samalla kannalla Saksan hallituksen kanssa, ja se katsoo myös, että tuomioistuin, johon menettelyn aloittamista koskeva hakemus on toimitettu, säilyttää toimivaltansa hyväksyä tämä hakemus, vaikka velallinen olisi tällä välin siirtänyt pääintressiensä keskuksen toiseen jäsenvaltioon. Alankomaiden hallitus väittää, että toimivalta toteuttaa asetuksen N:o 1346/2000 38 artiklassa tarkoitettuja turvaamistoimia vahvistaa tätä näkemystä, koska kyseisessä säännöksessä, kuten 3 artiklassa, toimivalta määräytyy hakemuksen esittämisen ajankohdan tilanteen mukaan, koska muuten velallinen voisi asettua vastustamaan väliaikaista selvittäjää ja muuttaa pääintressiensä keskusta parhaaksi katsomallaan tavalla (forum shopping).

54. Alankomaiden hallitus tekee kuitenkin pienen erotuksen tähän kantaan, koska se katsoo, että asetuksen järjestelmässä sallitaan joissakin tilanteissa käytännön syistä, että tuomioistuin käsittelee hakemuksen lykätäkseen sen käsittelyä tai hylätäkseen sen, jos tuomioistuin on vakuuttunut, että menettely on sopiva aloittaa siellä, minne velallinen on siirtynyt.

55. Komissio on myös sillä kannalla, että tuomioistuimen, johon hakemus on toimitettu, on pääasian olosuhteissa pysyttävä toimivaltaisena. Komissio tuo esiin, että kyseisen 3 artiklan kieliopillinen, historiallinen ja teleologinen tulkinta viittaavat tähän suuntaan.

56. Komissio toteaa, että vaikka forum shoppingin haitoilta voidaan säästyä perpetuatio fori -periaatteen avulla, tähän keinoon turvautuminen ei kuitenkaan ole yksinkertaista, vaan se edellyttää perusteellisia tietoja eri kansallisten konkurssilainsäädäntöjen eduista ja haitoista ja tahtoa siirtää asuinpaikka toiseen jäsenvaltioon.

57. Komission mukaan sillä perustelulla on enemmän merkitystä, jonka mukaan edellä mainitulla periaatteella saavutetaan niin velkojille kuin tuomioistuimillekin tarpeellinen oikeusvarmuus. Ensin mainitut voivat laskea ainakin osittain velallistensa maksukyvyttömyyden uhan suuruuden ja olla varmoja siitä, että sovellettava lainsäädäntö ei vaihdu hakemuksen esittämisen jälkeen; tuomioistuimet puolestaan välttyvät jatkuvalta toimivaltansa tarkastamiselta hakemuksen toimittamisen ja menettelyn aloittamista koskevan päätöksen välisenä aikana.

58. Bundesgerichtshof haluaa ennakkoratkaisukysymyksellään tietää, onko menettelyn aloittamista koskevan hakemuksen vastaanottanut tuomioistuin toimivaltainen toteamaan maksukyvyttömyyden silloin, kun velallinen on tällä välin siirtänyt pääintressiensä keskuksen toiseen jäsenvaltioon.

59. Asetuksen N:o 1346/2000 3 artiklassa toimivalta perustuu siihen, missä paikassa "velallisella on pääintressien keskus"; näin ollen yhtäältä tämän käsitteen määritelmällä ja toisaalta huomioon otettavalla ajankohdalla on erityistä merkitystä.

a) Velallisen pääintressien keskus

60. Heti aluksi on korostettava, että tämä ilmaisu on yhteisön oikeuden itsenäinen käsite, minkä vuoksi sillä on yhdenmukainen ja kansallisista oikeusjärjestyksistä riippumaton merkitys; [26] näin ollen se on määriteltävä koko yhteisössä yhtenäisellä tavalla. [27]

61. Kyseisen 3 artiklan 1 kohdan toisessa virkkeessä itsessään luodaan iuris tantum -presumtio yhtiöitä ja oikeushenkilöitä varten siten, että pääintressien keskuksen katsotaan sijaitsevan siinä valtiossa, jossa niillä on sääntömääräinen kotipaikka. Staubitz-

26 — Virgós Soriano, M. ja Garcimartín Alférez, F. J., em. teos, s. 45.

27 — Asia C-284/03, Temco Europe, tuomio 18.11.2004 (Kok. 2004, s. I-0000, 16 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen); Brysselin yleissopimukseen ja paremmin tämän ennakkoratkaisukysymyksen aiheeseen liittyen asia C-266/01, Préservatrice foncière TIARD, tuomio 15.5.2003 (Kok. 2003, s. I-4867, 20 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen) ja asia C-295/95, Farell, tuomio 20.3.1997 (Kok. 1997, s. I-1683, 12 ja 13 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

Schreiberia koskevassa asiassa on kuitenkin kyseessä luonnollinen henkilö, joka toimi liike-elämässä harjoittamalla kauppaa ilman, että hänellä oli yhtiötä.

62. Asetuksessa N:o 1346/2000 ei säädetä tällaisista tapauksista. Sen johdanto-osan 13 perustelukappaleen perusteella voidaan ajatella, että kyseessä olevassa määritelmässä viitataan paikkaan, jossa velallinen tavallisesti hallinnoi intressejään ja joka on helposti kolmansien osapuolten selvitettävissä. Näin ollen kaupallista toimintaa harjoittavan henkilön intressien keskuksena on pidettävä hänen *ammatillista* kotipaikkaansa ja kaikkien muiden luonnollisten henkilöiden intressien keskuksena on pidettävä heidän tavanomaista asuinpaikkaansa. [28]

63. Lisäksi on huomioitava, että mahdollisuus aloittaa muissa jäsenvaltioissa päämenettelyn kanssa samanaikaisia sekundäärimenettelyitä riippuu asetuksen johdanto-osan 17 perustelukappaleen mukaan siitä, onko velallisella toimipaikka; sekundäärimenettelyiden vaikutukset rajoittuvat 27 artiklan mukaan koskemaan omaisuutta, joka sijaitsee sen valtion alueella, jossa nämä menettelyt ovat vireillä.

64. Kaikesta edellä todetusta seuraa, että velallisen ammatillisen omaisuuden ja menettelyn paikkakunnan välillä on oltava yhteys, joka muodostaa velkojien kannalta parhaan takuun, koska ne voivat sen perusteella laskea maksukyvyttömyydestä aiheutuvat oikeudelliset riskit. [29] Tästä syystä oikeuskirjallisuudessa katsotaan, että sellaisen ammatinharjoittajan (esimerkiksi yrittäjän tai itsenäisen kaupanharjoittajan) tapauksessa, joka asuu yhdessä jäsenvaltiossa ja hallinnoi intressejään toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevasta keskuksesta, toimivaltaisina tuomioistuimina on pidettävä tämän viimeksi mainitun valtion tuomioistuimia, aina kun konkurssimenettely on seurausta ammatillisen toiminnan harjoittamisesta. [30]

65. Lisäksi asetuksen 2 artiklan h kohdassa [31] tarkoitetulla "toimipaikan" käsitteellä suljetaan pois, että pelkkä aineellisten voimavarojen sijainti voi olla edellytyksenä konkurssimenettelyn aloittamiselle. [32]

66. Kun pääasian oikeudenkäynnissä otetaan huomioon, että menettelyn aloittamista koskevan hakemuksen ja Staubitz-Schreiberin Espanjaan siirtymisen välillä kului vain vähän aikaa, vaikuttaa epätodennäköiseltä, että hänen omaisuutensa tässä maassa oli riittävän suuri, jotta se voitaisiin luokitella edellä tarkoitetuksi "toimipaikaksi".

28 — Virgósin ja Schmitin raportti, 75 kohta.

29 — Idem.

30 — Moss, G., Fletcher, I. ja Isaacs, S., *"The EC regulation on insolvency proceedings: a commentary and annotated guide"*, Oxford University Press, Oxford, 2002, s. 169.

31 — Tämän säännöksen sanamuodon mukaan tällaisena on pidettävä "sellaista taloudellisen toiminnan paikkaa, jossa velallinen harjoittaa muuten kuin tilapäisesti taloudellista toimintaa inhimillisin ja aineellisin voimavaroin".

32 — Virgósin ja Schmitin raportti, 70 kohta.

67. Näin ollen ennakkoratkaisukysymys on ratkaistava siten, että toimivalta velallisen todellisen intressien keskuksen määrittelemiseksi myönnetään ennakkoratkaisua pyytäneelle tuomioistuimelle, joka suorittaa tämän määrittelyn sen hallussa olevien tietojen perusteella; sitä, voiko tämä tuomioistuin todeta, että sillä ei ole toimivaltaa, tai hylätä hakemuksen kansallisen lainsäädännön nojalla, ei ole aiheellista tarkastella, vaikka Alankomaiden hallitus sitä ehdottaa, koska ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin ei ole tuonut esiin tällaisia seikkoja.

b) Pääintressien keskuksen määrittämisen ajankohta

68. Komissio korostaa, että asetuksen N:o 1346/2000 3 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä virkkeessä ei viitata velallisen intressien keskuksen määrittelemistä varten "menettelyn aloittamisen ajankohtaan", vaikka tämä ilmaisu, jonka määritelmä — tämä muistutettakoon — sisältyy 2 artiklaan, tulee useita kertoja ilmi soveltamisen edellytyksenä. [33] Tämä on vähintäänkin osoitus siitä, että yhteisön lainsäätäjälle pääintressien keskuksen määritteleminen ei riipu tästä seikasta, vaikka se ei tarjoa myöskään vaihtoehtoja.

33 — Asetuksen N:o 1346/2000 5 artikla ja 7 artiklan 1 ja 2 kohta.

69. On olemassa kaksi painavaa perustetta sille, että tämä määritteleminen on tehtävä samanaikaisesti menettelyn aloittamista koskevan hakemuksen kanssa. Ensimmäinen koskee asetettua tavoitetta, jonka mukaan on vältyttävä forum shoppingilta; jälkimmäinen koskee hakemusta käsittelevän tuomioistuimen toimivaltaa toteuttaa turvaamistoimia.

i) Forum shoppingin välttäminen

70. Keskustelun aiheen täsmentämiseksi tätä käsitettä on aiheellista pohtia lyhyesti, koska lakimiehet pitävät yleensä tätä anglosaksista käsitettä sävyltään kielteisenä.

71. Vaikka forum shopping merkitsee, että kantaja hakee vaatimuksilleen edullisinta kansainvälistä oikeustoimivaltaa, [34] on selvää, että koska kansainvälisen yksityisoikeuden eri järjestelmät eivät ole yhdenmukaiset, tämä ilmiö olisi hyväksyttävä luonnollisena, eikä tuomittavana seurauksena. [35]

34 — Checa Martínez, M., "Fundamentos y límites del *forum shopping*: modelos europeo y angloamericano", *Rivista di diritto internazionale privato e processuale*, 1998, nro 3, s. 521.

35 — Juenger, F. K., "What's wrong with forum shopping?", *Sidney Law Review*, 1994, s. 5 ja sitä seuraavat sivut, erityisesti s. 12 ja 13.

72. Näin ollen riita-asia siirretään paikkaan, joka on kantajalle sopivin oikeussääntöjä ja menettelysääntöjä koskevista syistä. Kyseessä on vain menettelyllisten mahdollisuuksien optimointi, joka on mahdollista keskenään kilpailevien toimivaltaisten tuomioistuinten olemassaolon vuoksi ja johon ei liity mitään lainvastaista. [36]

73. Forum shopping on kuitenkin tuomittavaa, jos se aiheuttaa perusteettomasti, että riita-asian asianosaisia ei kohdella yhdenvertaisella tavalla kun on kyse heidän intressiensä puolustamisesta, ja siitä eroon pääsemisestä tulee perusteltu lainsäädännön tavoite.

74. Yhteisön lainsäätäjä on katsonut asian laidan olevan näin konkurssien ja muiden samankaltaisten menettelyiden osalta, koska se tuo esiin edellä mainitussa neljännessä perustelukappaleessa aikomuksensa välttää kannustamasta osapuolia siirtämään omaisuutta tai oikeudenkäyntejä jäsenvaltiosta toiseen edullisemman oikeusaseman saamiseksi ja lisää sulkeisiin ilmaisun "forum shopping".

75. Tämä asetuksen N:o 1346/2000 perusperiaate menettäisi kuitenkin arvonsa, jos velallinen voisi siirtää pääintressiensä keskuksen toiseen jäsenvaltioon menettelyn aloittamista koskevan hakemuksen ja maksukyvyttömyyden alkamisen toteamisen välillä. Tällainen tulkinta on yhteensopimaton asetuksella sen johdanto-osan toisen perustelukappaleen mukaan tavoiteltavan rajat ylittävien konkurssimenettelyiden tehokkaan toiminnan kanssa, koska se pakottaisi velkojat seuraamaan velallista sinne, mihin tämä on katsonut parhaaksi asettua enemmän tai vähemmän pysyvästi, mikä taas epäisi velkojilta välttämättömän oikeusvarmuuden.

76. Lisäksi, kuten komissio toteaa huomautuksissaan, tämä toiminta edellyttäisi, että tuomioistuimen toimivalta olisi tarkastettava viran puolesta kaikissa paikoissa, joihin velallinen asettuu, [37] mikä ei sovi yhteen hyvän oikeudenhoidon periaatteen kanssa.

77. Oli asian laita miten hyvänsä, forum shoppingin osalta pääasian tosiseikat eivät viittaa tähän käytäntöön, koska Staubitz-Schreiber itse vaatii, että sillä tuomioistuimella on oltava toimivalta käsitellä asiaa, jossa hän esitti maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamista koskevan hakemuksen. Hänen toimintansa selittyy Saksan konkurssilainsäädännön erikoisuudella, joka tunnetaan nimellä "Restschuldbefreiung" ja jonka nojalla velallinen vapautetaan maksamatta

36 — Siehr, K., "Forum shopping im internationalen Rechtsverkehr", *ZfRV*, 1984, s. 133 ja sitä seuraavat sivut; Schack, H., *Internationales Zivilverfahrensrecht*, 2. painos, München, 1996, s. 86 ja 87.

37 — Virgósin ja Schmitin raportti, 79 kohta.

olevista veloistaan velkojen suorittamista koskevassa menettelyssä saadun tuoton avulla;[38] tätä järjestelmää ei tunneta muissa eurooppalaisissa kansallisissa järjestelmissä.[39]

ii) Mahdollisuus määrätä turvaamistoimista

78. Kuten olen edellä todennut, asetuksen N:o 1346/2000 38 artiklassa myönnetään väliaikaiselle selvittäjälle toimivalta pyytää toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevan velallisen omaisuuden säilyttämiseksi ja turvaamiseksi sen valtion lain mukaisia toimenpiteitä maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamista koskevan hakemuksen ja menettelyn aloittamista koskevan päätöksen tekemisen väliseksi ajaksi. Asetuksen johdanto-osan 16 perustelukappaleessa korostetaan tämänkaltaisten päätösten merkitystä maksukyvyttömyysmenettelyn tehokkuuden takaamiseksi.

79. Tällä säännöksellä pyritään mahdollistamaan tarpeellisten toimenpiteiden toteuttaminen, jotta omaisuus voidaan säilyttää kokonaisena ennen menettelyn aloittamista.[40] Oikeuskirjallisuudessa käydään keskustelua tämän selvittäjän toiminnan edellytyksistä muissa valtioissa, muun muassa siltä osin, edellyttääkö sen toiminta niiden edellytysten täyttymistä, jotka ovat tarpeelliset sekundäärimenettelyn aloittamiseksi, toisin sanoen, että velallisella on näissä muissa jäsenvaltioissa toimipaikka.[41] Vaikka tällä seikalla on yleistä käytännön merkitystä, asianlaita ei ole näin nyt käsiteltävänä olevassa asiassa, jonka vuoksi sitä ei ole tarpeellista tarkastella.

80. Sen sijaan on korostettava asetuksen 38 artiklassa väliaikaiselle selvittäjälle myönnetyn toimivallan merkitystä. Toimivallan laajuus johtuu tämän säännöksen sanamuodosta, sillä väliaikainen selvittäjä voi pyytää "omaisuuden säilyttämiseksi ja turvaamiseksi — — toimenpiteitä".

81. Se seikka, että nämä toimenpiteet toteutetaan tämän saman artiklan mukaan sen jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaisesti, jossa ne on pantava täytäntöön, puoltaa muiden päätösten tunnustamista, joka 25 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti on miltei automaattista ja yhteisöjen lainsäätäjän sen tahdon mukaista, että rajat ylittäviä maksukyvyttömyysmenettelyitä nopeutetaan johdanto-osan toisessa perustelukappaleessa tarkoitetulla tavalla.

38 — Todellisuudessa kyseessä ei ole niinkään vapauttaminen sen suppeassa merkityksessä, vaan velkojen suorittamista koskevassa menettelyssä kattamatta jäävien velkojen maksun täytäntöönpanon lykkääminen, jonka edellytyksenä on hyvä käytös kuuden vuoden ajan siitä hetkestä alkaen, kun tätä oikeudellista menetelmää päätettiin soveltaa. Pape, G. ja Uhlenbruck, W., *Insolvenzrecht*, München, 2002, s. 689 ja sitä seuraavat sivut.

39 — A. Carrasco Pereira viittaa nimenomaisesti siihen, että tätä järjestelmää ei tunneta Espanjan oikeusjärjestyksessä artikelissaan "¿Por qué quiebran los consumidores?", teoksessa *Actualidad jurídica Aranzadi*, XV vuosikerta, nro 669, 14.5.2005, s. 3.

40 — Duursma-Kepplinger, H.-C., Duursma, D. ja Chalupsky, E., *"Europäische Insolvenzverordnung — Kommentar"*, Wien, 2002, s. 558; Moss, G., Fletcher, I. ja Isaacs, S., em. teos, s. 228.

41 — Tätä väitettä puoltavat Virgósin ja Schmitin raportti, 262 kohta ja Duursma-Kepplinger, H.-C., Duursma, D. ja Chalupsky, E., em. teos, s. 560. Sitä vastustavat Moss, G., Fletcher, I. ja Isaacs, S., em. teos, s. 229, jotka katsovat, että väliaikaisen selvittäjän toimivaltaa voidaan käyttää myös pelkkiin esineisiin ilman, että ne muodostavat asetuksessa N:o 1346/2000 tarkoitetun toimipaikan.

82. Jos tässä asiayhteydessä pidettäisiin lainmukaisena sitä, että velallinen siirtää pääintressien keskuksen maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamista koskevan hakemuksen esittämisen ja tämän menettelyn aloittamisen välisen jakson aikana, asetuksen koko järjestelmältä vietäisiin perusta, mikä viime kädessä johtaisi kuvaannollisesti ilmaistuna siihen, että velkojat ja tuomioistuimet olisivat jatkuvasti maksukyvyttömien velallisten perässä noidankehässä, joka muodostuisi maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamista koskevista hakemuksista ja pääintressien keskusten siirtämisistä, pääsemättä koskaan perille, mikä kohtalona soveltuu paremmin lentävän hollantilaisen tarinaan kuin maksukyvyttömyysmenettelyitä koskevan asetuksen järkevään soveltamiseen.

83. Edellä todetuista seikoista seuraa, että maksukyvyttömän velallisen pääintressien keskuksen siirtäminen maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamista koskevan hakemuksen ja menettelyn aloittamisen välisenä aikana ei muuta sen tuomioistuimen toimivaltaa, jonne kyseinen hakemus on jätetty.

VI Ratkaisuehdotus

84. Edellä esitetyn perusteella ehdotan, että yhteisöjen tuomioistuin vastaa Bundesgerichtshofin (Saksa) esittämään ennakkoratkaisukysymykseen seuraavalla tavalla:

Sen jäsenvaltion tuomioistuin, jonne on jätetty hakemus maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamisesta, on toimivaltainen tekemään ratkaisun maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamisesta, myös siinä tapauksessa, että velallinen on hakemuksen jättämisen jälkeen mutta ennen menettelyn aloittamista siirtänyt pääintressiensä keskuksen toisen jäsenvaltion alueelle.